

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

29. juli 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU – artikel 254, stk. 2, TEUF – udnævnelse af dommere ved Den Europæiske Unions Ret – personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig – de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner – national procedure for indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret – gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne – rangordnet liste over kandidater, der opfylder de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF – indstilling af en anden kandidat på den rangordnede liste end den bedst placerede – udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, om kandidaternes kvalifikationer«

I sag C-119/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Vilnius, Litauen) ved afgørelse af 9. februar 2023, indgået til Domstolen den 28. februar 2023, i sagen

Virgilijus Valančius

mod

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

procesdeltagere:

Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija,

Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija,

Saulius Lukas Kalėda,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, L. Bay Larsen, afdelingsformændene A. Arabadjiev, C. Lycourgos, E. Regan, F. Biltgen og N. Piçarra samt dommerne P.G. Xuereb, L.S. Rossi (refererende dommer), A. Kumin, N. Wahl, I. Ziemele og J. Passer,

* Processprog: litauisk.

generaladvokat: N. Emiliou,

justitssekretær: kontorchef M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. januar 2024,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Virgilijus Valančius ved advokatas D. Poška,
- den litauiske regering ved K. Dieninis, R. Dzikovič, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė og E. Kurelaitytė, som befuldmægtigede,
- den tjekkiske regering ved L. Dvořáková, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,
- Irland ved Chief State Solicitor M. Browne og M. Lane, som befuldmægtigede, bistået af D. Fennelly, BL,
- den ungarske regering ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede,
- den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,
- den polske regering ved B. Majczyna og S. Żyrek, som befuldmægtigede,
- den svenske regering ved C. Meyer-Seitz og A.M. Runeskjöld, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved F. Erlbacher, A. Steiblytė og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. april 2024,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF.
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Virgilijus Valančius og Lietuvos Respublikos Vyriausybė (Republikken Litauens regering) vedrørende lovligheden af afgørelser om indstilling af Republikken Litauens kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Punkt 6 med overskriften »Forelæggelse for udvalget og anmodning om supplerende oplysninger« i forretningsordenen for det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, opført i bilaget til Rådets afgørelse 2010/124/EU af 25. februar 2010 om forretningsordenen for det udvalg, der er foreskrevet i artikel 255 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2010, L 50, s. 18), bestemmer følgende:

»Når en medlemsstats regering foreslår en kandidat, oversender Generalsekretariatet for Rådet dette forslag til udvalgets formand.

Udvalget kan anmode den regering, som har fremsat forslaget, om at fremsende supplerende oplysninger eller andre elementer, som udvalget finder nødvendige for sine rådslagninger.«

Litauisk ret

Lov om regeringen

- 4 Artikel 52, stk. 3, i Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymas (Republikken Litauens lov om regeringen) af 19. maj 1994 (Žin., 1994, nr. 43-772), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »lov om regeringen«), fastsætter, at den litauiske regering indstiller kandidaterne til dommerembederne ved Domstolen og Retten efter godkendelse fra Republikkens præsident og høring af Lietuvos Respublikos Seimas (Republikken Litauens parlament, herefter »det litauiske parlament«) i overensstemmelse med proceduren i Lietuvos Respublikos Seimo statutas (statutten for Republikken Litauens parlament).

Beskrivelsen af udvælgelsesproceduren

- 5 Punkt 1-3, 13, 15, 19 og 21-23 i Pretendentų į Europos Sąjungos Bendrojo Teismo teisėjų atrankos tvarkos aprašas (beskrivelse af proceduren for udvælgelse af en kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret), i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, vedtaget ved bekendtgørelse nr. 1R-65 udstedt af Republikken Litauens justitsminister den 9. marts 2021 (herefter »beskrivelsen af udvælgelsesproceduren«), fastsætter følgende:

»1. [Beskrivelsen af udvælgelsesproceduren] anvendes ved tilrettelæggelsen af udvælgelsen af Republikken Litauens kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret (herefter »udvælgelsen«). Formålet med denne udvælgelse er at bistå regeringen, som i henhold til artikel 52, stk. 3, i [lov om regeringen] indstiller kandidaterne til embedet som dommer ved Retten, ved fremsættelse af et forslag om en bestemt kandidat.

2. Arbejdsgruppen for udvælgelse [...] nedsættes ved bekendtgørelse fra Republikken Litauens premierminister. Arbejdsgruppen består af syv personer. Arbejdsgruppens medlemmer er Republikken Litauens justitsminister (der er formand for arbejdsgruppen) samt en repræsentant for parlamentet, en repræsentant for republikkens præsident, en repræsentant for Teisėjų taryba [(domstolsrådet)], en repræsentant for det juridiske fakultet ved Mykolas Romeris-universitetet,

en repræsentant for det juridiske fakultet ved Vilnius Universitet og en repræsentant for det juridiske fakultet ved Vytautas Didysis-universitetet. En embedsmand i justitsministeriet udpeges som arbejdsgruppens sekretær.

3. Under hensyntagen til de seks kriterier for udvælgelse af kandidater til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret, som er fastsat i de traktater, som Unionen hviler på, og som er detaljeret beskrevet i den sjette aktivitetsrapport fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 [TEUF], offentliggjort på udvalgets websted [...], informerer arbejdsgruppen offentligheden om indledningen af udvælgelsesproceduren ved en meddelelse på justitsministeriets websted, hvori personer, der opfylder disse udvælgelseskriterier, opfordres til at indgive deres ansøgning om deltagelse i udvælgelsesproceduren (der skal omfatte en skriftlig anmodning om deltagelse, et curriculum vitae og en motiveret ansøgning).

[...]

13. Udvalgsproceduren omfatter en vurdering af, om kandidaterne opfylder de kriterier, der er angivet i punkt 3 i beskrivelsen af udvalgsproceduren, på grundlag af de dokumenter, som kandidaterne har forelagt, og en udvalgsamtale. Udvalgsamtalen supplerer vurderingen af kandidaterne på grundlag af de dokumenter, som de har forelagt.

[...]

15. På udvalgsstadiet vurderes kandidaterne på grundlag af de seks kriterier, der er angivet i punkt 3: juridisk formåen, faglig erfaring, egnethed til at udøve retslige funktioner, sprogkompetencer, evne til at arbejde som en del af et team i et internationalt miljø, hvor flere juridiske traditioner er repræsenteret, samt garantier for uafhængighed, upartiskhed, hæderlighed og integritet.

[...]

19. Ved afslutningen af udvalgsproceduren giver hvert medlem af arbejdsgruppen kandidaten en karakter mellem 1 og 10. Den laveste karakter er 1 point, mens den højeste er 10 point. De individuelle karakterer, som arbejdsgruppens medlemmer har givet, lægges sammen. På grundlag af de opnåede resultater opstilles en rangordnet kandidatliste. Listen skal omfatte alle de kandidater, som efter arbejdsgruppens vurdering opfylder udvalgs-kriterierne for dommere ved Den Europæiske Unions Ret, uanset hvor mange point de har fået.

[...]

21. Ved afslutningen af udvalgsproceduren forelægger formanden for arbejdsgruppen udkast til lovgivning for regeringen om indstilling af den bedst placerede kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret og vedlægger referaterne af arbejdsgruppens møde med et bilag (den rangordnede kandidatliste, som er opstillet af arbejdsgruppen, med angivelse af det antal point, som hver kandidat har opnået) og den bedst placerede kandidats curriculum vitae.

22. Arbejdsgruppens angivelse af den bedst placerede kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Union Ret har alene karakter af en anbefaling til regeringen, som i overensstemmelse med artikel 52, stk. 3, i lov om regeringen indstiller en kandidat til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret.

23. Senest fem arbejdsdage regnet fra afslutningen af udvælgelsesproceduren offentliggøres den rangordnede kandidatliste, som arbejdsgruppen har opstillet, på justitsministeriets websted, uden angivelse af det antal point, som kandidaterne har opnået.»

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 6 Ved en afgørelse truffet af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst og efter forslag fra den litauiske regering blev Virgilijus Valančius udnævnt til dommer ved Den Europæiske Unions Ret (herefter »Retten«) med virkning fra den 13. april 2016. Hans embedsperiode udløb den 31. august 2019, men han varetog fortsat embedet efter denne dato i henhold til artikel 5, stk. 3, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 7 I marts 2021 blev proceduren for udvælgelse af en kandidat fra Republikken Litauen til embedet som dommer ved Retten offentliggjort. Beskrivelsen af udvælgelsesproceduren blev vedtaget ved bekendtgørelse nr. 1R-65, og der blev nedsat en arbejdsgruppe, der overvejende bestod af uafhængige eksperter (herefter »arbejdsgruppen«), der fik til opgave at foretage udvælgelsen. Arbejdsgruppen foretog herefter udvælgelsen, hvorefter den opstillede en rangordnet liste over kandidater i faldende rækkefølge efter opnåede point (herefter »den rangordnede liste«).
- 8 Den 11. maj 2021 forelagde justitsministeren den litauiske regering et udkast til afgørelse om indstilling af den bedst placerede kandidat på den rangordnede liste, nemlig Virgilijus Valančius, til embedet som dommer ved Retten.
- 9 Ved afgørelse af 6. april 2022 forelagde den litauiske regering Republikken Litauens præsident og det litauiske parlament et forslag til godkendelse om at indstille den næstbedst placerede kandidat på den rangordnede liste.
- 10 Ved afgørelse af 4. maj 2022 indstillede den litauiske regering efter at have opnået godkendelse fra Republikken Litauens præsident og det litauiske parlament denne person som kandidat til embedet som dommer ved Retten.
- 11 Den 18. maj 2022 anlagde Virgilijus Valančius et søgsmål ved Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Vilnius, Litauen), som er den forelæggende ret, med påstand for det første om annullation af denne afgørelse, for det andet om udstedelse af påbud til regeringen om at genåbne procedurerne for forhandling og indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten i overensstemmelse med den ved lov fastsatte procedure og herved foreslå den kandidat, som arbejdsgruppen havde rangeret højest, til forhandling og indstilling og for det tredje om, at den litauiske regering blev tilpligtet at betale sagsomkostningerne.
- 12 Den 5. juli 2022 afgav det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, en negativ udtalelse om den kandidat, som den litauiske regering havde indstillet.
- 13 Ved afgørelse af 14. september 2022 forelagde den litauiske regering Republikken Litauens præsident og det litauiske parlament et forslag til godkendelse om at indstille den tredjebedst placerede kandidat på den rangordnede liste, nemlig Saulius Lukas Kalėda, til embedet som dommer ved Retten.

- 14 Den forelæggende ret er i denne forbindelse i tvivl om, hvordan artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF skal fortolkes, bl.a. med hensyn til betydningen af disse bestemmelser for de nationale procedurer for indstilling af kandidater til embederne som dommer ved Retten.
- 15 Den forelæggende ret har gjort gældende, at det i Domstolens praksis, bl.a. praksis i henhold til dom af 27. februar 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), er anerkendt, at der er en forbindelse mellem kravene om uafhængighed og upartiskhed for de nationale dommere og den effektive retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, som omhandlet i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 16 Den opgave, der påhviler dommerne ved Retten, er netop at sikre en sådan effektiv retsbeskyttelse. Desuden skal disse dommere i henhold til artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF ligeledes opfylde kravet om uafhængighed, der ikke kan anses for at have en mere begrænset rækkevidde end det krav om uafhængighed, som for de nationale dommere følger af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, således som fortolket af Domstolen.
- 17 Hvad navnlig angår afgørelser om udnævnelse af dommere har den forelæggende ret anført, at det i både Domstolens praksis, bl.a. praksis i henhold til dom af 26. marts 2020, fornyet prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen (C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), og af 6. oktober 2021, W.Ż. (Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol – udnævnelse) (C-487/19, EU:C:2021:798), og i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, bl.a. praksis i henhold til dom af 1. december 2020, Åstråðsson mod Island (CE:ECHR:2020:1201JUD002637418), er fastslået, at der er en direkte forbindelse mellem lovligheden af procedurerne for udvælgelse og udnævnelse af de nationale dommere, som et element, der er uløseligt forbundet med retten til adgang til en domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og kravene om disse dommeres uafhængighed og upartiskhed.
- 18 Ifølge den forelæggende ret følger der af denne direkte forbindelse en forpligtelse til at efterprøve, om en ulovlighed, der er begået i forbindelse med udnævnelsen af dommere, skaber en reel risiko for, at andre dele af magten, navnlig den udøvende magt, kan udøve et skøn, der ikke tilkommer denne, hvorved integriteten af resultatet af udnævnelsesproceduren bringes i fare, og der således vækkes en rimelig tvivl hos borgerne med hensyn til de pågældende dommeres uafhængighed og upartiskhed, hvilket vil medføre en tilsidesættelse af denne ret.
- 19 Hvad angår udnævnelsen af en dommer eller indstillingen af en kandidat til embedet som dommer ved en af Unionens retsinstanser er spørgsmålet om, hvorvidt det organ, der har beføjelse til at udnævne eller indstille en sådan dommer, overholder de materielle betingelser og de væsentlige procedureregler, der gælder for en sådan udnævnelse eller indstilling, således af afgørende betydning, for så vidt som det gør det muligt at afgøre, om upartiskheden og uafhængigheden er sikret ved den af Unionens retsinstanser, der er tale om.

- 20 På denne baggrund har Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Vilnius) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Kræver artikel 254 [TEUF], sammenholdt med artikel 19, stk. 2, [TEU], som bestemmer, at til medlemmer af [Retten] vælges personer, »hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner«, at en kandidat til udnævnelse til [Retten] skal udvælges i en EU-medlemsstat udelukkende på grundlag af faglige kvalifikationer?
 - 2) Er en national praksis som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, hvorved en medlemsstats regering, der er ansvarlig for at foreslå en kandidat til udnævnelse til embedet som dommer ved [Retten], for at sikre gennemsigtigheden ved udvælgelsen af en bestemt kandidat nedsætter en gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne, som efter at have afholdt samtaler med alle kandidaterne opstiller en rangordnet liste over kandidaterne på grundlag af klare og objektive udvælgelseskriterier, der er fastlagt på forhånd, og i overensstemmelse med de på forhånd bekendtgjorte betingelser foreslår regeringen den kandidat, der er placeret højest på grundlag af hans eller hendes faglige formåen og kompetence, men regeringen foreslår en anden kandidat til udnævnelse til dommer ved Den Europæiske Union end kandidaten på førstepladsen på den rangordnede liste, forenelig med kravet om, at dommerens uafhængighed skal være uomtvistelig, og med de andre krav om varetagelse af retslige funktioner i henhold til artikel 254 [TEUF], sammenholdt med artikel 19, stk. 2, [TEU,] under hensyntagen til den omstændighed, at en dommer, der muligvis er blevet udnævnt ulovligt, kan påvirke afgørelserne fra Den Europæiske Unions Ret?«

Faktiske omstændigheder, som er indtruffet efter anmodningen om præjudiciel afgørelse og retsforhandlingerne for Domstolen

- 21 Ved afgørelse af 19. april 2023 indstillede den litauiske regering efter at have opnået godkendelse fra Republikken Litauens præsident og det litauiske parlament Saulius Lukas Kalėda som kandidat til embedet som dommer ved Retten.
- 22 Den 12. maj 2023 nedlagde Virgilijus Valančius påstand om annulation af denne afgørelse i forbindelse med den forvaltningsretlige sag, der var blevet indledt ved den forelæggende ret efter anlæggelsen af hans søgsmål til prøvelse af afgørelsen af 4. maj 2022, samtidig med at de øvrige påstande, der er nævnt i denne doms præmis 11, blev opretholdt.
- 23 Ved afgørelse af 15. september 2023 udnævnte medlemsstaternes regeringer Saulius Lukas Kalėda til dommer ved Retten for en embedsperiode, der udløber den 31. august 2025.
- 24 Ved en anmodning om oplysninger af 26. september 2023 anmodede Domstolen den forelæggende ret om at præcisere, om udnævnelsen af Saulius Lukas Kalėda til dommer ved Retten havde betydning for genstanden for tvisten i hovedsagen vedrørende en påstand om påbud, og om den opretholdt sin anmodning om præjudiciel afgørelse.
- 25 Ved skrivelse af 10. oktober 2023 meddelte den forelæggende ret, at udnævnelsen ikke havde nogen betydning for genstanden for tvisten i hovedsagen, og at den ønskede at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse.

Om Domstolens kompetence

- 26 Flere af de regeringer, der har indgivet skriftlige indlæg i denne sag, har rejst tvivl om, hvorvidt Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse om anmodningen om præjudiciel afgørelse. De er i det væsentlige af den opfattelse, at proceduren for udnævnelse af en dommer ved Retten omfatter forskellige faser, hvoraf den første er den nationale fase for indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten. Denne fase er imidlertid ikke omfattet af EU-rettens anvendelsesområde, bl.a. artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF, men er udelukkende reguleret ved national ret. Domstolen har således ikke kompetence til at udtale sig om, hvorvidt eventuelle nationale regler, der regulerer denne nationale fase for indstilling, er forenelige med disse bestemmelser.
- 27 Nogle af disse regeringer har i øvrigt gjort gældende, at proceduren for udnævnelse af en dommer ved Retten afsluttes med, at medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst træffer en afgørelse, som ikke er undergivet Domstolens legalitetskontrol. Følgelig har Domstolen så meget desto mindre kompetence til at træffe afgørelse vedrørende den nationale fase for indstilling, der indgår i en sådan udnævnelsesprocedure.
- 28 I denne henseende bemærkes, at dommerne ved Retten i henhold til artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst efter høring af det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF. I henhold til sidstnævnte bestemmelse nedsættes der et udvalg, der skal afgive udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embederne som dommer og generaladvokat ved Domstolen og Retten, inden medlemsstaternes regeringer foretager udnævnelserne i overensstemmelse med artikel 253 TEUF og 254 TEUF. Som det fremgår af punkt 6, stk. 1, i forretningsordenen for det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, opført i bilaget til afgørelse 2010/124, sker forelæggelsen for dette udvalg på grundlag af en medlemsstats regerings forslag om en kandidat, som Generalsekretariatet for Rådet oversender til udvalgets formand.
- 29 Det fremgår af en samlet læsning af disse bestemmelser, at proceduren for udnævnelse af en dommer ved Retten, således som generaladvokaten har anført i punkt 52 og 53 i forslaget til afgørelse, består af tre faser. I den første fase foreslår den pågældende medlemsstats regering en kandidat til embedet som dommer ved Retten ved at fremsende dette forslag til Generalsekretariatet for Rådet. I den anden fase afgiver det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, en udtalelse om denne kandidats kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved Retten, henset til kravene i artikel 254, stk. 2, TEUF. I den tredje fase, der følger efter høringen af dette udvalg, foretager medlemsstaternes regeringer gennem deres repræsentanter udnævnelsen af kandidaten til dommer ved Retten ved en afgørelse, der træffes efter fælles overenskomst og efter forslag fra den pågældende medlemsstats regering.
- 30 Det følger heraf, at den afgørelse om indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten, der træffes af en medlemsstats regering, såsom de i hovedsagen omhandlede afgørelser, udgør den første fase i udnævnelsesproceduren i henhold til artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF. En sådan afgørelse er derfor af denne grund omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser.
- 31 Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 24, 58 og 59 i forslaget til afgørelse, skal medlemsstaterne, selv om både indstillingen og udnævnelsen af en kandidat til embedet som dommer ved Retten ganske vist hører under medlemsstaternes kompetence, ikke desto mindre under udøvelsen af denne kompetence overholde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til

EU-retten og navnlig artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF (jf. analogt dom af 24.6.2019, Kommissionen mod Polen (Den øverste domstols uafhængighed), C-619/18, EU:C:2019:531, præmis 52, og af 9.1.2024, G. m.fl. (Udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole i Polen), C-181/21 og C-269/21, EU:C:2024:1, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis), hvis fortolkning åbenbart falder inden for Domstolens kompetence i henhold til artikel 267 TEUF (dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny m.fl. (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis).

- 32 Den omstændighed, at afgørelserne om udnævnelse af dommerne ved Retten, som efter fælles overenskomst træffes af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, der ikke handler i egenskab af medlemmer af Rådet, men som repræsentanter for deres regeringer, og som således kollektivt udøver medlemsstaternes kompetence, ikke er undergivet Unionens retsinstansers legalitetskontrol i henhold til artikel 263 TEUF (jf. i denne retning kendelse af 16.6.2021, Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, C-685/20 P, EU:C:2021:485, præmis 46 og 49 og den deri nævnte retspraksis), er irrelevant i denne sammenhæng.
- 33 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 26 i forslaget til afgørelse, er Domstolens manglende kompetence til at prøve lovligheden af disse udnævnelsesafgørelser nemlig uden betydning for dens kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten, som den forelæggende ret rejser i forbindelse med en tvist om lovligheden af nationale afgørelser om indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten.
- 34 Under disse omstændigheder har Domstolen kompetence til at træffe afgørelse om anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Formaliteten vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse

- 35 Den litauiske regering har udtrykt tvivl om, hvorvidt anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling. For det første har den ønskede fortolkning af artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF ingen forbindelse med genstanden for tvisten i hovedsagen, eftersom denne tvist reguleres af national ret alene, og den forelæggende ret ifølge national ret ikke har kompetence til at påkende tvisten. Dernæst er de forelagte spørgsmål hypotetiske, idet tvisten i hovedsagen hverken vedrører lovligheden af den nationale procedure for indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten eller overholdelsen af denne procedure i det foreliggende tilfælde. Endelig er en besvarelse af de forelagte spørgsmål ikke længere nødvendig for at gøre det muligt for den forelæggende ret at træffe afgørelse vedrørende tvisten i hovedsagen, idet denne har mistet sin genstand som følge af udnævnelsen af Saulius Lukas Kalėda til dommer ved Retten, der betyder, at sagsøgeren i hovedsagen ikke kan få medhold i sine påstande vedrørende genåbning af procedurerne for forhandling og indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten.
- 36 Det skal i denne henseende bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at det inden for rammerne af den procedure, der er indført ved artikel 267 TEUF, udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, som den forelægger Domstolen. Når de forelagte spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retten, er Domstolen

derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse (dom af 21.12.2023, *Infraestruturas de Portugal og Futrifer Indústrias Ferroviárias*, C-66/22, EU:C:2023:1016, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

- 37 Domstolen kan kun afslå at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national ret, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af en EU-retlig regel savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en hensigtsmæssig besvarelse af de forelagte spørgsmål (dom af 21.12.2023, *Infraestruturas de Portugal og Futrifer Indústrias Ferroviárias*, C-66/22, EU:C:2023:1016, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).
- 38 Hvad i det foreliggende tilfælde først angår argumentet om, at der ikke er nogen forbindelse mellem den ønskede fortolkning af EU-retten og tvisten i hovedsagen, for så vidt som denne tvist reguleres af national ret alene, bemærkes, således som det er anført i denne doms præmis 30, at den nationale afgørelse om indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten udgør den første fase i den udnævnelsesprocedure, der er reguleret ved artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF. Tvisten i hovedsagen vedrører imidlertid lovligheden af nationale afgørelser om indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten henset til de krav, der er fastsat i disse bestemmelser. Under disse omstændigheder fremgår det ikke klart, at den ønskede fortolkning af de nævnte bestemmelser savner enhver forbindelse med genstanden for denne tvist.
- 39 Hvad angår den forelæggende rets hævdede manglende kompetence til at træffe afgørelse vedrørende tvisten i hovedsagen er det tilstrækkeligt at bemærke, at det inden for rammerne af den præjudicielle procedure, som er omhandlet i artikel 267 TEUF, ikke tilkommer Domstolen at efterprøve, om forelæggelsesafgørelsen er truffet i overensstemmelse med de nationale bestemmelser vedrørende retternes sammensætning og virkemåde, og navnlig heller ikke at undersøge, om en verserende sag ved en forelæggende ret kan antages til realitetsbehandling efter disse bestemmelser (dom af 6.10.2021, *W.Ż.* (Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol – udnævnelse), C-487/19, EU:C:2021:798, præmis 96 og den deri nævnte retspraksis). Domstolen er derfor bundet af en forelæggelsesafgørelse, der er afsagt af en ret i en medlemsstat, så længe denne afgørelse ikke er blevet omgjort under en eventuel anke efter national ret (dom af 29.3.2022, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, præmis 70 og den deri nævnte retspraksis). Det fremgår ikke af sagsakterne for Domstolen, at forelæggelsesafgørelsen er blevet omgjort i det foreliggende tilfælde.
- 40 Hvad dernæst angår argumentet om, at de forelagte spørgsmål er hypotetiske, skal det fremhæves, at spørgsmålene – i modsætning til, hvad den litauiske regering har anført – er begrundet i den forelæggende rets tvivl med hensyn til, om den fremgangsmåde, hvorved den nationale procedure for indstilling af Republikken Litauens kandidat til embedet som dommer ved Retten konkret er blevet gennemført med henblik på at kunne vedtage de i hovedsagen omhandlede afgørelser om indstilling, er forenelig med de EU-retlige bestemmelser, som den ønsker fortolket. For så vidt som tvisten i hovedsagen vedrører lovligheden af disse afgørelser i henseende til de nævnte EU-retlige bestemmelser, synes det problem, som de forelagte spørgsmål rejser, ikke at være hypotetisk.
- 41 Hvad endelig angår argumentet om, at en besvarelse af disse spørgsmål ikke længere er nødvendig for at gøre det muligt for den forelæggende ret at træffe afgørelse vedrørende tvisten i hovedsagen på grund af det forhold, at Saulius Lukas Kalėda i mellemtiden er blevet udnævnt til dommer ved

Retten, bemærkes, at den forelæggende ret i sit svar på Domstolens anmodning om oplysninger af 26. september 2023 har anført, at denne udnævnelse er uden betydning for genstanden for tvisten i hovedsagen, og at den ønsker at opretholde sin anmodning om præjudiciel afgørelse. Det er i øvrigt ubestridt mellem hovedsagens parter, at denne tvist fortsat verserer.

- 42 Eftersom det hverken fremgår af sagsakterne for Domstolen eller af den forelæggende rets svar på Domstolens anmodning om oplysninger, at sagsøgeren i hovedsagen har frafaldet sit søgsmål, eller at samtlige hans krav er blevet opfyldt fuldt ud eller ikke længere kan opfyldes, således at det er åbenbart, at tvisten i hovedsagen er blevet uden genstand, er en besvarelse af de forelagte spørgsmål fortsat nødvendig for at gøre det muligt for den forelæggende ret at træffe afgørelse vedrørende denne tvist (jf. i denne retning dom af 2.2.2023, *Towarzystwo Ubezpieczeń Ż* (Vildledende standardforsikringsaftaler), C-208/21, EU:C:2023:64, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Under disse omstændigheder kan anmodningen om præjudiciel afgørelse antages til realitetsbehandling.

Om de præjudicielle spørgsmål

- 44 Den forelæggende ret ønsker med sine spørgsmål, der skal behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstats regering, som har nedsat en gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne til embedet som dommer ved Retten og til at opstille en rangordnet liste over de kandidater, der opfylder de krav, der er fastsat i disse bestemmelser, blandt de kandidater, der er opført på denne liste, indstiller en anden end den bedst placerede kandidat.
- 45 Med henblik på at besvare disse spørgsmål bemærkes indledningsvis, at i henhold til artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF vælges til dommere ved Retten personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner.
- 46 Hvad navnlig angår det krav om uafhængighed, der er fastsat i disse bestemmelser, skal det bemærkes, at dette krav er en del af kerneindholdet i retten til en effektiv retsbeskyttelse og en retfærdig rettergang, der har afgørende betydning som garant for beskyttelsen af samtlige de rettigheder, som borgerne afleder af EU-retten, og for bevarelsen af medlemsstaternes fælles værdier, der er nævnt i artikel 2 TEU, herunder retsstatsprincippet (dom af 26.3.2020, *fornyset prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen*, C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, præmis 70 og 71, og af 21.12.2023, *Krajowa Rada Sądownictwa* (En dommers forbliven i sit embede), C-718/21, EU:C:2023:1015, præmis 61).
- 47 Dette krav om domstolenes uafhængighed, der bl.a. er fastsat i artikel 19 TEU, konkretiserer således en af Unionens og medlemsstaternes grundlæggende værdier, der er fastsat i artikel 2 TEU, som er selve Unionens identitet som fælles retsorden, og som både Unionen og medlemsstaterne skal overholde (jf. i denne retning dom af 16.2.2022, *Ungarn mod Parlamentet og Rådet*, C-156/21, EU:C:2022:97, præmis 127 og 232 og den deri nævnte retspraksis, og af 5.6.2023, *Kommissionen mod Polen* (Dommeres uafhængighed og privatliv), C-204/21, EU:C:2023:442, præmis 67).

- 48 Eftersom kravet om uafhængighed, der omfatter to aspekter, nemlig uafhængighed i snæver forstand og upartiskhed (jf. i denne retning dom af 19.11.2019, A.K. m.fl. (Den øverste domstols disciplinæraftdelings uafhængighed), C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982, præmis 121 og 122 og den deri nævnte retspraksis), er uløseligt forbundet med udøvelsen af dømmende myndighed, og eftersom artikel 19 TEU lægger den retslige kontrol inden for Unionens retsorden på Domstolen sammen med de nationale domstole, er dette krav både et krav på EU-retligt plan til bl.a. dommerne ved Retten og på medlemsstatsplan til de nationale domstole (jf. i denne retning dom af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, præmis 32 og 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Desuden er kravet om en domstol, der forudgående er oprettet ved lov, nært knyttet til bl.a. kravet om uafhængighed i den forstand, at begge krav tager sigte på overholdelse af grundlæggende rettigheder, nemlig lovens suverænitet og magtens tredeling, som er grundlæggende principper i retsstaten, der er fastslået som værdi i artikel 2 TEU. Hvert af disse krav er baseret på behovet for at bevare den tillid, som den dømmende magt skal indgyde borgerne, og denne magts uafhængighed i forhold til de øvrige magter (jf. i denne retning dom af 6.10.2021, W.Ż. (Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager ved den øverste domstol – udnævnelse), C-487/19, EU:C:2021:798, præmis 124, og af 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Domstol oprettet ved lov i den udstedende medlemsstat), C-562/21 PPU og C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, præmis 56).
- 50 Kravet om en domstol, der forudgående er oprettet ved lov, omfatter efter selve sin art proceduren for udnævnelse af dommere (jf. i denne retning dom af 26.3.2020, fornyet prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen, C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis), idet det herved er blevet præciseret, at en domstols uafhængighed navnlig måles ud fra, hvordan domstolens medlemmer er blevet udnævnt (jf. i denne retning dom af 21.12.2023, Krajowa Rada Sądownictwa (En dommers forbliven i sit embede), C-718/21, EU:C:2023:1015, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 I denne henseende er det nødvendigt, at de materielle betingelser og den processuelle fremgangsmåde for udnævnelse af dommere har en sådan karakter, at der ikke kan opstå rimelig tvivl hos borgerne om, at de udnævnte dommere er uimodtagelige for påvirkninger udefra og neutrale i forhold til de interesser, som står over for hinanden (jf. i denne retning dom af 26.3.2020, fornyet prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen, C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, præmis 71). Navnlig er det i denne forbindelse vigtigt, at disse materielle betingelser og denne processuelle fremgangsmåde er udfærdiget på en måde, der gør det muligt at udelukke ikke blot enhver direkte indflydelse i form af instrukser, men ligeledes mere indirekte former for indflydelse, der kan påvirke de pågældende dommeres afgørelser, og derved gør det muligt at udelukke, at disse dommere ikke fremstår som uafhængige og upartiske, hvilket kan skade den tillid, som domstolene skal indgyde borgerne i et demokratisk samfund og i en retsstat (jf. i denne retning dom af 29.3.2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, præmis 96 og 97 og den deri nævnte retspraksis).
- 52 I denne sammenhæng kan en ulovlighed, der er begået i forbindelse med proceduren for udnævnelse af dommere inden for det pågældende retssystem, indebære en krænkelse af den grundlæggende ret til adgang til en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, når denne ulovlighed er af en sådan art og alvor, at den skaber en reel risiko for, at andre dele af statsmagten, navnlig den udøvende magt, kan udøve et skøn, der ikke tilkommer denne, hvorved integriteten af resultatet af udnævnelsesproceduren bringes i fare. En sådan ulovlighed vil nemlig vække en rimelig tvivl hos borgerne med hensyn til den eller de pågældende

dommeres uafhængighed og upartiskhed. Dette er tilfældet, når der er tale om grundlæggende regler, der udgør en integrerende del af indretningen og funktionen af dette retssystem (jf. i denne retning dom af 26.3.2020, fornyet prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen, C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, præmis 75 og 76, og af 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Domstol oprettet ved lov i den udstedende medlemsstat), C-562/21 PPU og C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, præmis 72 og 73 og den deri nævnte retspraksis).

- 53 Hvad angår dommerne ved Retten skal de materielle betingelser og den processuelle fremgangsmåde for deres udnævnelse gøre det muligt at udelukke enhver rimelig tvivl hos borgerne med hensyn til, at de opfylder de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og i artikel 254, stk. 2, TEUF, som går på dels, at der skal vælges personer, hvis »uafhængighed er uomtvistelig«, dels at disse skal have de »nødvendige kvalifikationer til at varetage høje retslige funktioner«. Med henblik herpå er det, således som generaladvokaten har anført i punkt 59-61 og 65 i forslaget til afgørelse, bl.a. nødvendigt at sikre integriteten af hele proceduren for udvælgelse af dommere ved Retten og dermed af resultatet af proceduren i hver af dens faser.
- 54 Hvad i første række angår den nationale fase for indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten, som mere specifikt er omhandlet i hovedsagen, bemærkes for det første, at det i mangel af specifikke bestemmelser herom i EU-retten tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at fastsætte den processuelle fremgangsmåde for indstilling af en kandidat til dette embede, idet denne fremgangsmåde ikke må give anledning til rimelig tvivl hos borgerne om, at den indstillede kandidat opfylder de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF.
- 55 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 54 i forslaget til afgørelse, kan hver medlemsstat derfor frit vælge, om den vil fastsætte en procedure for udvælgelse og indstilling af en kandidat til embedet som dommer ved Retten.
- 56 I denne henseende kan den omstændighed, at repræsentanter for den lovgivende eller den udøvende magt deltager i proceduren for udnævnelse af dommere, ikke i sig selv rejse en sådan rimelig tvivl hos borgerne (jf. i denne retning dom af 22.2.2022 Openbaar Ministerie (Domstol oprettet ved lov i den udstedende medlemsstat), C-562/21 PPU og C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, præmis 75 og 76 og den deri nævnte retspraksis). Når dette er sagt, kan uafhængige rådgivende organers deltagelse og det forhold, at national ret fastsætter en begrundelsespligt, bidrage til at gøre udnævnelsesproceduren mere objektiv ved at begrænse den skønsbeføjelse, som den institution, der har udnævnelsesbeføjelsen, råder over (jf. i denne retning dom af 20.4.2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, præmis 66 og 71 og den deri nævnte retspraksis).
- 57 Hvad for det andet angår de materielle betingelser, der er fastsat vedrørende udvælgelsen og indstillingen af kandidaterne til embedet som dommer ved Retten, skal medlemsstaterne, selv om de råder over en vid skønsmargen ved fastlæggelsen af disse betingelser, dog – uanset hvilken processuel fremgangsmåde der anvendes i denne henseende – sikre, at de indstillede kandidater opfylder de krav om uafhængighed og faglige kvalifikationer, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF.

- 58 I anden række hører efterprøvelsen af de af medlemsstaterne indstillede kandidaters kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved Retten, henset til de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og i artikel 254, stk. 2, TEUF, ligeledes under det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF.
- 59 Dette udvalg skal nemlig ved vedtagelsen af udtalelsen om en indstillet kandidats kvalifikationer efterprøve, om denne kandidat opfylder de krav om uafhængighed og faglige kvalifikationer, som i henhold til artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF er nødvendige for at udøve embedet som dommer ved Retten.
- 60 I denne sammenhæng bemærkes, at selv om en åben, gennemsigtig og stringent udvælgelsesprocedure, således som det nævnte udvalg har anført i en af sine aktivitetsrapporter, er et relevant element i forbindelse med efterprøvelsen af, om den indstillede kandidat opfylder disse krav, udgør fraværet af en sådan procedure derimod ikke som sådan en grund til, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt kravene er opfyldt.
- 61 Med henblik på en sådan efterprøvelse kan det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, således som det er fastsat i punkt 6, stk. 2, i dens forretningsorden, opført i bilaget til afgørelse 2010/124, anmode den regering, der har fremsat forslaget om en kandidat, om at fremsende supplerende oplysninger eller andre elementer, som udvalget finder nødvendige for sine rådslagninger, idet den pågældende regering i henhold til princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU, har pligt til at give det sådanne oplysninger og elementer.
- 62 I tredje række påhviler det ligeledes medlemsstaternes regeringer, gennem deres repræsentanter, at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF, når de, henset til udtalelsen fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, beslutter at udnævne den kandidat, som en af disse regeringer har indstillet, til dommer ved Retten. Når kandidaten først er udnævnt, bliver den pågældende således dommer ved en af Unionens retsinstanser og repræsenterer ikke den medlemsstat, som har indstillet vedkommende.
- 63 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at når en medlemsstat, således som det er tilfældet i hovedsagen, har fastsat en procedure for udvælgelse af kandidater til embedet som dommer ved Retten, hvor en gruppe, der overvejende består af uafhængige eksperter, har til opgave at vurdere disse kandidater og opstille en rangordnet liste over de kandidater blandt disse, der opfylder kravene i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF, er den omstændighed alene, at denne medlemsstats regering beslutter at indstille en anden kandidat på denne rangordnede liste end den bedst placerede, ikke i sig selv tilstrækkelig til at konkludere, at denne indstilling kan give anledning til rimelig tvivl med hensyn til den indstillede kandidats opfyldelse af disse krav.
- 64 I det foreliggende tilfælde fremgår det nemlig for det første af punkt 1-3, 13, 15, 19 og 21-23 i beskrivelsen af udvælgelsesproceduren, at denne ekspertgruppe skulle vurdere kandidaterne med hensyn til de krav, der er omhandlet i disse bestemmelser, således som disse er præciseret i aktivitetsrapporterne fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF. Dernæst omfattede den rangordnede liste, som den nævnte gruppe opstillede, kun kandidater, som gruppen anså for at opfylde disse krav. Endelig havde gruppens angivelse af den bedst placerede kandidat på denne rangordnede liste alene karakter af en anbefaling til den litauiske regering, som det i henhold til artikel 52, stk. 3, i lov om regeringen tilkom at indstille en kandidat til embedet som dommer ved Retten.

- 65 Den omstændighed, at det udvalg, der er omhandlet i artikel 255 TEUF, afgav en positiv udtalelse om den kandidat, som den litauiske regering indstillede, og som var tredjebedst placeret på den rangordnede liste, bekræfter, at medlemsstaternes regerings afgørelse om at udnævne denne kandidat er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og i artikel 254, stk. 2, TEUF.
- 66 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstats regering, som har nedsat en gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne til embedet som dommer ved Retten og til at opstille en rangordnet liste over de kandidater, der opfylder de krav, der er fastsat i disse bestemmelser, blandt de kandidater, der er opført på denne liste, indstiller en anden end den bedst placerede kandidat, forudsat at den indstillede kandidat opfylder disse krav.

Sagsomkostninger

- 67 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Store Afdeling) for ret:

Artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, TEU og artikel 254, stk. 2, TEUF

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstats regering, som har nedsat en gruppe af uafhængige eksperter til at vurdere kandidaterne til embedet som dommer ved Den Europæiske Unions Ret og til at opstille en rangordnet liste over de kandidater, der opfylder de krav, der er fastsat i disse bestemmelser, blandt de kandidater, der er opført på denne liste, indstiller en anden end den bedst placerede kandidat, forudsat at den indstillede kandidat opfylder disse krav.

Underskrifter